त्र्रायकाएउं

स्रगस्त्यस्य तु धर्मात्मा भ्राता प्राणसमो मुनिः। वसत्यभिर्तो धर्मे यथा ख्यातस्त्रपोधनः।।४०॥ तृणप्रापे श्रुभे देशे पिप्पत्नीवनशोभिते। पुष्पमूलफले रम्ये नानाशकुनिनादिते॥४१॥ पिक्षन्यो विमलास्तत्र प्रसन्नसिललाः श्रुभाः। उषिवा रज्ञनीं तत्र प्रभाते राम यास्यसि॥४२॥ दिल्लाणां दिशमास्थाय वनषण्उस्य पार्धतः। तत्रागस्त्याश्रमपदं गवा योजनमन्तरं॥४३॥ बक्जभिः पिल्लिभिर्जुष्टं नानामृगनिषेवितं। रमणीये वनोदेशे विविधायतपादपे॥४४॥ रस्यते तत्र वैदेकी लक्ष्मणश्च सक् वया। स क् रम्यो वनोदेशो बक्जमूलफलान्वितः॥४५॥ यदि बुद्धिः कृता राम द्रष्टुं तं मुनिपुङ्गवं। श्रयीव गमने बुद्धं रोचयस्व मक्षमते॥४६॥

इत्यार्षे रामायणे स्रार्ण्यककाण्डे स्रगस्त्यसंकीर्तनं नाम पञ्चदशः सर्गः ॥